

Aamurukous Urjalan kirkossa

24.11.2023

Seppo Pirhonen

Alkuun: Kuudenikäinen, Katariina Vuorinen

Loppuun virsi 932, Oi ihmeellistä armoa

Huomasitteko, että maanantaina liputettiin? Vietettiin lasten oikeuksien päivää. Sitä on ensimmäisen kerran vietetty vuonna 2018. Päivä aloitti lapsen oikeuksien viikon. Yhdistyneiden Kansakuntien YK:n lapsenoikeuksien julistus tuli voimaan v. 1990. Sen neljä yleisperiaatetta kulkevat läpi julistuksen: syrjinnän kieltäminen, lapsen edun ensisijaisuus, oikeus elämään, henkiinjäämiseen ja kehittymiseen sekä oikeus saada näkemyksensä huomioon otetuksi. Viime mainittu kohta näkyy myös siinä, että kaikissa seurakunnan hallintoelinten päätöksissä pitää ottaa huomioon niiden vaikutus lapsiin ja nuoriin.

Meillä Suomessa lapsen asema on melko hyvä. On turvallista elää ja kasvaa. On kylläkin lapsiperheköyhyyttä. Vanhempien ero koskettaa. Yli 200 000 lasta elää vuoroviikoin isän ja äidin luona. Huolestuttavaa on, että lapsia syntyy yhä vähemmän. Lapsen tuominen kasteelle on parasta, mitä vanhemmat voivat lapselleen antaa. Pyhässä kasteessa meidät on yhdistetty Kristukseen ja hänen kirkkoonsa. Hengelliseen elämään kuuluu ehtoollinen, Jumalan sanan lukeminen ja kuuleminen sekä rukous.

Kuulimme äsken laulun Kuudenikäinen, jonka Katri-Helena teki aikanaan tunnetuksi. Sanat ovat Hectorin. Sävel mainitaan kansansävelmänä. Se oli koulun laulukirjassa ja vieläkin se koskettaa, varsinkin, kun nuorin lapsenlapseni on kuudenikäinen. Laulussa on vahva rinnastus: ”Täällä kuudenikäinen, elää hetken jokaisen, tietämättään onnellinen olla saa.” ”Toinen kuudenikäinen, palaa kasvot tummuun syliin oman äidin alla pommien.” Jälkimmäinen on totta Ukrainassa ja Lähi-idässä.

Kolmannen säkeistön lopussa todetaan: ”Lapsen silmin katsoo lapsi maailmaa.” Jeesus totesi kerran, että lasten kaltaisten on Jumalan valtakunta. Hän myös sanoi: ”Totisesti ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan.”

Kirkkovuosi päättyy Tuomiosunnuntaihin. Sillä nimellä on kutsuttu vuodesta 1958 viimeistä pyhää. Malli saatiin Ruotsista. Käytetään myös termiä ”Kristuksen kuninkuuden sunnuntai”.

Sana tuomio on pelottava. Pelkäämme rangaistusta. Tästä on kirkon historiassa aikanaan pidetty monia tulenkivenkatkuisia saarnoja. Nykyisin vähemmän. Ehkä silti aika ajoin sinun, minun ja meidän kaikkien kannattaisi pohtia elämmekö Jumalan tahdon mukaisesti.

Matteuksen evankeliumissa kerrotaan:

”Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti. Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.”

Toiselle joukolle sanotaan: ”Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuiseen tuleen, joka on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen. Minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa. Minä olin koditon, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alasti, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairas ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.”

Kummastakin ryhmästä kysytään, milloin näin teimme. Vastaus on minkä olette tehneet vähimmästä veljistäni. Toisille tuomion peruste on, minkä olette jättäneet tekemättä.

Viime sunnuntaina kehoitettiin valvomaan, koska emme tiedä hetkeä, milloin kaikki Raamatussa tulevaksi kuvattu tapahtuu. Kaikki maailmanlopun ennustajat ovat olleet tähän asti väärässä siksi, että oikea tieto on vain Jumalalla. Raamatun kielellä ei puhuta maailman lopusta, vaan ajan täyttymisestä, kun Kristus tulee enkeliensä kanssa ja istuu valtaistuimelleen. Taivaallinen aikakäsitys on erilainen kuin ihmisten. Pietarin toisessa kirjeessä todetaan, että ”yksi päivä on Herran edessä niin kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niin kuin yksi päivä.

Luukas 18: 7–9 ”Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apunsa? Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”

Tuomari on oikeudenmukainen. Me ihmiset olemme aika herkkiä antamaan arkielämässä tuomioita toinen toisillemme, milloin mistäkin asiasta. Kirkon piirissäkin tuomio helähtää helposti eri tavoin ajatteleville. Kannattaa muistaa, että meitäkin mitataan sillä mitalla, millä me mittaamme toisia.

Meidän täytyy turvautua pienoisevankeliumiin: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” Joh 3:16.

Room. 10: 9–10 ”Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva. Sydämen usko tuo vanhurskauden, suun tunnustus pelastuksen.”

Tuomiosunnuntain liturginen väri on vihreä, joka kuvaa toivoa ja iankaikkista elämää. Monissa kyselyissä suomalaiset ja kirkon jäsenet tuovat esiin usein kirkon tekemän diakoniatyön. Se on ollut alkuseurakunnista saakka yksi tärkeimmistä kirkon työmuodoista. Siinä on toimintaa kotipaikkakunnalla, muualla Suomessa ja ulkomailla, Apua annetaan ja mukana on myös paljon vapaaehtoisia.

Kirkon ulkomaanapu kehottaa antamaan tänäkin jouluna toisenlaisen joululahjan: koulutus lapselle, ammatti, lukutaito, hätäruokapaketti tai vesipumppu ovat lahjaesimerkkejä. Lapselle saadaan koulutus 36 eurolla. Tuhat lasta saa ruuan 150 eurolla. Koulussamme tiernapoikien keräämät rahat lahjoitettiin Kirkon ulkomaanavun kautta kehitysmaiden lapsille koulupukuihin.

Diakonia tekee juuri sitä, mitä Jeesus toivoi meidän tekevän. Lahjaksi olemme saaneet, lahjaksi antakaamme.

Rukoilemme:

Rakas Jumala. kuule laupeudessasi meidän rukouksemme. Anna meille kiitollinen sydän, että tuntisimme armosi. Ottaisimme sen vastaan ja käyttäisimme sitä sinun kunniaksesi. Sinä tiedät ja tunnet puuttemme. Me olemme saamattomia ja syntisiä. Auta meitä huomaamaan kärsivä ja apua tarvitseva lähimmäisemme sekä täällä lähellä että kauempana. Ole kuudenikäisten ja muiden lasten ja nuorten turvana täällä Suomessa ja sotien keskellä. Kuule meitä nyt, kun hiljaa hetken itseksemme rukoilemme läheistemme puolesta.

Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi,
myös maan päällä niin kuin taivaassa.
Anna meille tänä päivänä
meidän jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille meidän syntimme anteeksi,
niin kuin mekin anteeksi annamme niille,
jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.
Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
sillä sinun on valtakunta
ja voima ja kunnia iankaikkisesti.
Amen